A

MAR YANNI CHE LAH lwn. PERSEKUTUAN PENGAKAP-PENGAKAP MALAYSIA (YANG DIPERBADANKAN DI BAWAH AKTA PERSEKUTUAN PENGAKAP-PENGAKAP MALAYSIA (PEMERBADANAN) 1968)

B

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, MELAKA
MOHD RADZI ABDUL HAMID H
[RAYUAN SIVIL NO: MA-12BC-2-04-2024]
28 FEBRUARI 2025

C

Abstrak – *Arahan Amalan Ketua Hakim Negara bertujuan melancarkan pelaksanaan atau lebih memberi kesan terhadap urusan-urusan berkaitan mahkamah atau, antara lain, demi keadilan, keselamatan awam dan kepentingan awam. Selaras dengan itu, A. 62 k. 6(1)(cc) Kaedah-kaedah Mahkamah 2012 memperuntukkan bahawa pemakaian komunikasi elektronik adalah tertakluk pada satu perincian melalui arahan amalan, seperti yang dinyatakan dalam frasa 'mengikut apa-apa arahan amalan yang diterbitkan untuk tujuan itu'. Tanpa arahan amalan yang diterbitkan, pemakaian peruntukan A. 62 k. 6(1)(cc) adalah tergantung dan tidak berkuat kuasa dan penyerahan kediri masih perlu dilaksanakan untuk memberi kesan terhadap penyerahan.*

D

E

F

PROSEDUR SIVIL: *Penyerahan – Cara penyampaian – Rekod rayuan dan notis rayuan – Penyampaian elektronik – Sama ada perkataan '... mengikut apa-apa arahan amalan ...' dalam A. 62 k. 6(1)(cc) Kaedah-kaedah Mahkamah 2012 keperluan mandatori – Sama ada terdapat arahan amalan yang memperuntukkan komunikasi elektronik berkuat kuasa – Sama ada tanpa arahan amalan untuk penyampaian elektronik penyampaian kediri perlu dilaksanakan – Pengakuan penerimaan penyampaian elektronik melalui telefon – Sama ada kaedah penerimaan yang betul – Kaedah-kaedah Mahkamah 2012, A. 55 k. 3*

G

PROSEDUR SIVIL: *Rayuan – Notis rayuan – Serahan notis rayuan – Sama ada serahan termeterai hanya boleh dilakukan selepas penerimaan salinan termeterai – Sama ada peruntukan had masa wajib – Sama ada lanjutan masa dipohon – Sama ada kegagalan membentuk ketidakpatuhan peruntukan Kaedah-kaedah Mahkamah 2012 – Sama ada hanya boleh dibetulkan melalui permohonan ke mahkamah – Sama ada ketidakaturan boleh dibetulkan semasa pendengaran rayuan – Kaedah-kaedah Mahkamah 2012, A. 55 k. 3(4) & 4(8)*

H

PROSEDUR SIVIL: *Tindakan – Kausa tindakan – Permohonan tuntutan bayaran terhadap defendan pertama – Penghakiman ingkar kehadiran dimasukkan terhadap defendan pertama – Sama ada defendan kedua badan induk yang berkewajipan menanggung liabiliti bersama-sama defendan pertama – Sama ada*

I

defendan pertama diberi kuasa atau izin memasuki kontrak atas nama atau bagi pihak defendan kedua – Sama ada defendan kedua pernah menjadi pihak dalam tender, award dan kontrak

Di Mahkamah Sesyen, plaintif menuntut terhadap defendan kedua sejumlah RM729,203 untuk bayaran kerja-kerja yang dijalankan untuk satu projek naik taraf bangunan. Tuntutan plaintif adalah atas dasar defendan kedua sebagai badan induk Persekutuan Pengakap-pengakap Malaysia ('PPM') berkewajipan menanggung liabiliti bersama defendan pertama, Persatuan Pengakap Malaysia Negeri Melaka, atas kontrak kerja-kerja yang telah dilaksanakan oleh plaintif. Defendan pertama disebut sebagai satu cawangan perbadanan yang diperbadankan bawah Akta Persekutuan Pengakap-pengakap Malaysia (Pemerbadanan) 1968 ('Akta'). Plaintif mendakwa bahawa meskipun semua dokumen tender, pelantikan dan bayaran dikeluarkan atas nama defendan pertama, namun, defendan pertama telah bertindak dengan kebenaran dan kuasa daripada defendan kedua sebagai badan induk. Defendan kedua menyatakan bahawa (i) defendan pertama bukan satu entiti yang telah diperbadankan secara sah bawah Akta dan oleh itu, defendan kedua tidak bertanggungjawab terhadap tindakan defendan pertama yang memasuki kontrak dengan plaintif; dan (ii) oleh sebab semua kontrak didaftar atas nama defendan pertama, pihak-pihak yang terlibat dalam kontrak adalah plaintif dan defendan pertama sahaja. Penghakiman ingkar kehadiran telah direkodkan terhadap defendan pertama dan penghakiman tersebut masih kekal. Walau bagaimanapun, tuntutan plaintif terhadap defendan kedua ditolak oleh Mahkamah Sesyen. Oleh itu, rayuan ini oleh plaintif. Defendan kedua membangkitkan bantahan awal terhadap rayuan ini atas isu teknikal, iaitu, kelewatan plaintif menyerahkan notis rayuan dan rekod rayuan mengikut A. 55 dibaca bersama-sama A. 62 Kaedah-kaedah Mahkamah 2012 ('KKM'). Isu-isu substantif adalah: (i) sama ada defendan kedua adalah pihak dalam award tender dan kontrak kerja dengan plaintif; dan (ii) jika defendan kedua bukan pihak dalam kontrak itu, sama ada defendan kedua tetap bertanggungan atas kontrak dengan plaintif sebagai badan induk Persekutuan Pengakap-pengakap Malaysia.

Diputuskan (menolak rayuan plaintif):

(1) Pemakaian peruntukan komunikasi elektronik tertakluk pada satu perincian pemakaian melalui arahan amalan. Perkataan '... mengikut apa-apa arahan amalan ...' dalam A. 62 k. 6(1)(cc) KKM adalah satu keperluan mandatori dan bukan hanya satu arahan atau 'directory'. Selagi tiada arahan amalan yang diterbitkan, pemakaian peruntukan A. 62 k. 6(1)(cc) KKM adalah tergantung dan tidak berkuat kuasa. Frasa '... mengikut apa-apa arahan amalan ...' atau '... in accordance with any practice direction ...' juga membawa maksud bahawa penyampaian secara elektronik itu tidak boleh berlawanan atau menyalahi apa-apa

A arahan amalan itu. Arahan amalan berkaitan penyampaian elektronik masih belum diterbitkan dan dengan itu, penyampaian secara elektronik belum lagi menjadi satu cara penyampaian yang berkuat kuasa. Plaintif perlu melaksanakan penyampaian kediri. (perenggan 13 & 16-19)

(2) Walaupun pengakuan penerimaan emel bagi pihak defendan telah dibuat B melalui perbualan telefon, namun, itu bukan satu kaedah penerimaan yang diperuntukkan bawah KKM. Plaintif tetap bertanggungjawab mematuhi keperluan yang ditetapkan dalam KKM. Tambahan lagi, A. 55 k. 3 tidak mewajibkan penyerahan notis rayuan termeterai kepada responden dalam satu rayuan. Dengan itu, hujahan plaintif bahawa C serahan notis rayuan termeterai hanya boleh dilakukan selepas penerimaan salinan termeterai daripada Pejabat Pendaftaran Mahkamah Tinggi Melaka adalah tersasar dan tidak relevan. (perenggan 20)

(3) Pematuhan peruntukan had masa bawah A. 55 KKM adalah wajib. Plaintif telah melanggar peruntukan A. 55 k. 3(4) apabila D menyampaikan notis rayuan melebihi tempoh 14 hari dari tarikh pemfailan notis rayuan dan juga melanggar A. 55 k. 4(8) apabila menyerahkan rekod rayuan melebihi had satu bulan dari tarikh notis rayuan. Plaintif juga gagal memfailkan permohonan terlebih dahulu untuk melanjutkan masa penyampaian. Plaintif gagal melepaskan beban E untuk membetulkan ketidakpatuhan terhadap peruntukan dan ketidakaturan penyampaian notis rayuan dan rekod rayuan melalui permohonan di hadapan mahkamah ini. Percubaan untuk memperbetulkan keadaan dalam pendengaran rayuan ini tidak wajar. (perenggan 21 & 24-26)

F **(4)** Plaintif gagal membuktikan satu kausa tindakan terhadap defendan kedua atas pertimbangan, antara lain: (i) tiada keterangan menunjukkan defendan pertama diberikan kuasa atau izin untuk memasuki kontrak tersebut atas nama atau bagi pihak defendan kedua sebagai Perbadanan induk; (ii) tiada keterangan menunjukkan defendan kedua telah membuat G apa-apa representasi atau tindakan yang menyebabkan plaintif mempercayai bahawa defendan pertama bertindak atas kuasa atau izin daripada defendan kedua; (iii) tiada keterangan menunjukkan plaintif pernah berurusan dengan defendan kedua untuk tujuan tender dan award kontrak; (iv) Akta dan Prosedur Organisasi dan Peraturan Persekutuan H Pengakap Malaysia 2010 tidak memperuntukkan bahawa defendan kedua bertanggungan secara bersama atau 'vikarious' terhadap kontrak yang dimasuki oleh Majlis Pengakap Negeri tanpa izin atau kuasa Perbadanan; dan (v) defendan kedua tidak pernah menjadi pihak dalam tender, award dan kontrak berkenaan. (perenggan 27)

I

Kes-kes yang dirujuk:

Abdul Hamid Mohd Amin v. Ramacon Corporation Sdn Bhd [2016] 3 CLJ 111 HC ***(dirujuk)***

Chen Kong Theatres Sdn Bhd (In Liquidation) & Ors v. Lee Giok Tee & Anor [2018] 8 CLJ 10 CA ***(dirujuk)***

Duli Yang Amat Mulia Tunku Ibrahim Ismail Ibni Sultan Iskandar Al-Haj v. Datuk Captain Hamzah Mohd Noor & Another Appeal [2009] 4 CLJ 329 FC ***(dirujuk)***

Gan Hay Chong v. Siow Kian Yuh & Anor [1975] CLJU 42; [1975] 1 LNS 42 FC ***(dirujuk)***

Lim Kwee Fen & Anor v. KT Home Mart Sdn Bhd [2022] 9 CLJ 943 HC ***(dirujuk)***

Lee Guat Eng v. Tan Lian Kim [1985] CLJU 26; [1985] 1 LNS 26 FC ***(dirujuk)***

Orion Tower Sdn Bhd v. Shanghai City Sdn Bhd [2022] CLJU 2094; [2022] 1 LNS 2094 HC ***(dibezakan)***

R Rama Chandran v. Industrial Court Of Malaysia & Anor [1997] 1 CLJ 147 FC ***(dirujuk)***

Ratnam v. Cumarasamy & Anor [1964] CLJU 237; [1964] 1 LNS 237 ***(dirujuk)***

Redang Paradise Vacation Sdn Bhd v. Yap Chuan Bin & Other Appeals [2017] 10 CLJ 296 CA ***(dirujuk)***

Rosli Almanzur v. Mohamd Ridzwan Kithur Mohamed [2024] CLJU 223; [2024] 1 LNS 223 HC ***(dirujuk)***

Tong Kim Soo v. Tirai Prospektif Sdn Bhd [2020] 3 CLJ 353 CA ***(dirujuk)***

Perundangan yang dirujuk:

Rules of Court 2012, O. 1A, O. 55 rr. 3(4), 4(8), O. 62 r. 6(1)(cc), O. 63A rr. 10, 12, 14, O. 93 r. 3B

Bagi pihak perayu - Phang Jai Juet; T/n Phang & Partners
Bagi pihak responden - Goh Boon Yee; T/n BK Goh & Goh

Dilaporkan oleh S Barathi

PENGHAKIMAN

Mohd Radzi Abdul Hamid H:

Pengenalan

[1] Ini adalah keputusan mahkamah terhadap notis rayuan bertarikh 5 April 2024 yang telah difailkan oleh pihak plaintif yang telah terkilan dengan keseluruhan keputusan Mahkamah Sesyen pada 29 Mac 2024 yang telah menolak tuntutan plaintif terhadap defendan kedua untuk jumlah RM729,203 sebagai bayaran kerja-kerja projek 'Menaiktaraf Bangunan Sediada Kem Pengakap Melaka serta Lain-Lain Kerja Yang Berkaitan di Kem Pengakap Negeri Melaka, Kampung Pengkalan Badak, Bukit Katil, Melaka' dengan kos RM20,000' ('rayuan').

Latar Belakang Fakta

[2] Fakta kes menunjukkan kesemua dokumen notis tender bertarikh 10 September 2019 (PPMNM/T1/219), laporan penilaian tender (PPMNM/T1/2019) dan tuntutan bayaran telah dikeluarkan atas nama defendan pertama. Dalam kesemua dokumen yang berkenaan, defendan

A pertama telah disebut sebagai satu cawangan perbadanan yang telah diperbadankan di bawah Akta Persekutuan Pengakap-Pengakap Malaysia (Pemerbadanan) 1968 ('Akta 784'). Suatu penghakiman ingkar kehadiran memihak plaintif telah direkodkan terhadap defendan pertama pada 1 Disember 2021 dan penghakiman tersebut masih kekal tanpa diketepikan.

B **[3]** Tuntutan plaintif terhadap defendan kedua adalah atas dasar defendan kedua sebagai badan induk Persekutuan Pengakap-Pengakap Malaysia ('PPM') berkewajipan untuk menanggung liabiliti bersama defendan pertama ke atas kontrak kerja-kerja yang telah dilaksanakan oleh plaintif. Plaintif mendakwa bahawa meskipun semua dokumen tender, pelantikan, dan
C pembayaran dikeluarkan atas nama defendan pertama, namun defendan pertama telah bertindak dengan kebenaran dan kuasa daripada defendan kedua sebagai badan induk.

[4] Dalam menentang tuntutan plaintif, defendan kedua menyatakan bahawa defendan pertama bukan suatu entiti yang telah diperbadankan secara
D sah di bawah Akta 784. Oleh itu, defendan kedua tidak bertanggungjawab terhadap tindakan defendan pertama yang telah memasuki kontrak bersama plaintif. Di samping itu, memandangkan semua kontrak tersebut didaftar atas nama defendan pertama, defendan kedua menegaskan bahawa pihak-pihak yang terlibat dalam kontrak adalah plaintif dan defendan pertama sahaja.

E **Keputusan Mahkamah Sesyen**

[5] Hakim Mahkamah Sesyen telah menolak tuntutan plaintif terhadap defendan kedua berdasarkan alasan:

F (i) defendan pertama merupakan pihak yang telah mempelawa plaintif untuk membida tender menerusi notis tender yang bertarikh 10 September 2019;

(ii) tiada keterangan untuk menunjukkan bahawa plaintif telah menerima award tender dari defendan pertama mahupun defendan kedua;

G (iii) keterangan saksi plaintif SP2 telah mengesahkan bahawa defendan kedua tidak terlibat dalam transaksi tender tersebut kerana laporan penilaian tender adalah daripada defendan pertama;

(iv) keterangan lisan saksi tidak boleh diterima pakai oleh mahkamah untuk menyanggah keterangan dokumentar atas prinsip keterangan parole di
H mana keterangan dokumentar menunjukkan pihak yang telah mengeluarkan pelawaan tender dan segala urusan berikutannya adalah defendan pertama dan bukan defendan kedua;

(v) defendan kedua tidak menjadi pihak kepada kontrak berkenaan; dan

I (vi) defendan pertama bukan entiti yang wujud di bawah Akta 784 dan tidak mempunyai kuasa atau kapasiti untuk memasuki sebarang perjanjian atau mengikat defendan kedua kepada mana-mana perjanjian.

Isu Yang Dibangkitkan

[6] Dalam prosiding pendengaran rayuan ini, selain daripada hujahan berkaitan isu substantif, pihak defendan kedua telah membangkitkan bantahan awal terhadap rayuan ini atas isu teknikal yakni kelewatan plaintif menyerahkan notis rayuan dan rekod rayuan mengikut A. 55 yang dibaca bersama A. 62 Kaedah-Kaedah Mahkamah 2012 seperti berikut:

> **2. Rayuan melalui pendengaran semula dengan notis (A. 55 k. 2)**
>
> Semua rayuan ke Mahkamah Tinggi hendaklah dengan cara pendengaran semula dan hendaklah dibawa dengan memberikan suatu notis rayuan dalam **empat belas hari** dari tarikh keputusan itu dirayu.
>
> ...
>
> **4. Rekod rayuan (A. 55 k. 4)**
>
> (1) Dalam hal suatu rayuan daripada suatu keputusan selepas perbicaraan, perayu hendaklah dalam **satu bulan** dari tarikh pemfailan notis rayuan menyediakan dan memfailkan bilangan salinan rekod rayuan yang diperlukan di Mahkamah Tinggi dan rekod itu hendaklah mengandungi salinan –
>
> ...
>
> **6. Penyampaian biasa: Bagaimana dilaksanakan (A. 62 k. 6)**
>
> (1) Penyampaian apa-apa dokumen, yang bukan dokumen mengikut Kaedah-Kaedah ini dikehendaki disampaikan secara kediri, bolehlah dilaksanakan:-
>
> (a) dengan meninggalkan dokumen itu di alamat yang sewajarnya orang yang hendak disampaikan dokumen itu;
>
> (b) dengan pos berdaftar berbayar dahulu;
>
> (c) dengan faksimile mengikut perenggan (3);
>
> (cc) dengan **cara komunikasi elektronik mengikut apa-apa arahan amalan** yang dikeluarkan bagi maksud itu;
>
> (d) mengikut cara lain sebagaimana yang dipersetujui antara pihak yang menyampaikan dengan pihak yang disampaikan; atau
>
> (e) mengikut apa-apa cara lain sebagaimana yang diarahkan oleh Mahkamah. (penekanan ditambah)

[7] Setelah mendengar hujahan pihak-pihak, mahkamah ini mendapati bahawa isu-isu substantif berkisar kepada persoalan seperti berikut:

(i) sama ada defendan kedua menjadi pihak kepada award tender dan kontrak kerja dengan plaintif; dan

(ii) jika defendan kedua bukan pihak kepada kontrak itu, sama ada defendan kedua tetap bertanggungan di atas kontrak dengan plaintif sebagai badan induk Persekutuan Pengakap-Pengakap Malaysia.

A **Hujahan Pihak-pihak Berkenaan Bantahan Awal**

[8] Defendan kedua menegaskan bahawa rayuan plaintif tidak kompeten kerana notis rayuan hendaklah difailkan dalam tempoh 14 hari daripada tarikh keputusan yakni pada atau sebelum 12 April 2024 memandangkan keputusan Mahkamah Sesyen bertarikh 29 Mac 2024. Defendan kedua
B berhujah bahawa notis rayuan telah diserahkan secara emel oleh plaintif pada 5 April 2024 dan salinan fizikal hanya diterima oleh pejabat defendan kedua melalui kurier pada 25 April 2024. Manakala rekod rayuan juga diserahkan oleh plaintif kepada defendan kedua secara emel pada 3 Mei 2024 dan rekod fizikal hanya dihantar melalui kurier kepada peguam defendan kedua pada
C 16 Mei 2024.

[9] Pihak defendan kedua berhujah bahawa plaintif telah gagal mematuhi A. 55 dan A. 62 Kaedah-Kaedah Mahkamah 2012 kerana penyerahan notis rayuan dan rekod rayuan kepada defendan kedua secara emel. Oleh kerana plaintif hanya bergantung kepada penyerahan melalui emel tanpa mengambil
D kira peruntukan jelas dalam A. 62 k. 6(1)(cc) Kaedah-Kaedah Mahkamah 2012 bahawa penyampaian melalui komunikasi elektronik tertakluk kepada arahan amalan, dan memandangkan tiada lagi arahan amalan yang diterbitkan mengenai perkara itu, maka penyampaian secara emel adalah tidak sah. Defendan kedua merujuk kepada kes *Rosli Almanzur v. Mohamd*
E *Ridzwan Kithur Mohamed* [2024] CLJU 223; [2024] MLJU 282; [2024] AMEJ 0259; [2024] MLRHU 479 di mana Mahkamah Tinggi Pulau Pinang di dalam kes itu memutuskan oleh kerana tidak ada arahan amalan mengenai serahan secara eletronik yang berkuat kuasa, maka penyerahan dokumen melalui emel tidak sah dalam sisi undang-undang dan tidak mematuhi
F peruntukan A. 62 k. 6(1)(cc).

[10] Pihak plaintif pula menghujahkan bahawa serahan secara emel adalah satu serahan yang sah mengikut peruntukan Kaedah-Kaedah Mahkamah 2012 dan defendan kedua tidak boleh dikatakan telah diprejudis dengan serahan secara elektronik. Selain itu, plaintif menyatakan bahawa fakta dalam kes
G *Rosli Almanzur* yang dirujuk oleh defendan kedua perlu dibezakan, di mana dalam kes tersebut, emel yang dihantar tidak disertakan bersama notis dan rekod rayuan sedangkan notis dan rekod rayuan di dalam rayuan ini telah diserahkan melalui emel disusuli dengan serahan salinan fizikal. Rujukan telah dibuat kepada keputusan di dalam *Orion Tower Sdn Bhd v. Shanghai City*
H *Sdn Bhd* [2022] CLJU 2094; [2022] 1 LNS 2094; [2022] MLJU 2413 di mana mahkamah memutuskan bahawa bahawa ketiadaan satu arahan amalan tidak akan menghalang mahkamah daripada mengguna pakai peruntukan untuk penyampaian secara elektronik.

Pertimbangan Mahkamah

I **[11]** Setelah membaca, meneliti dan menilai hujahan pihak-pihak, mahkamah mendapati bahawa isu bantahan awal defendan kedua mengenai kelewatan penyerahan notis dan rekod rayuan memerlukan perbincangan yang lebih terperinci.

[12] Menyentuh terlebih dahulu keputusan mahkamah dalam kes *Orion Tower Sdn Bhd* yang dirujuk oleh plaintif mengenai pentafsiran A. 62 k. 6, mahkamah mendapati bahawa fakta kes terkait dengan kelewatan penyerahan afidavit sokongan dan bukan notis rayuan dan rekod rayuan. Sebaliknya, isu kelewatan penyampaian notis rayuan dan rekod rayuan dalam rayuan ini menyentuh isu ketidakteraturan rayuan itu sendiri dan bukan setakat penerimaan keterangan afidavit. Maka fakta di dalam kes *Orion Tower Sdn Bhd* dan rayuan ini perlu dibezakan.

[13] Mahkamah juga merujuk kepada keputusan kes *Lim Kwee Fen & Anor v. KT Home Mart Sdn Bhd* [2022] 9 CLJ 943; [2023] 10 MLJ 506; [2022] MLRHU 1551 di mana Mahkamah Tinggi telah mengambil pendekatan yang ketat dalam pentafsiran peruntukan A. 62 k. 6 mengenai penyampaian secara elektronik. Di dalam kes itu, mahkamah mendapati oleh kerana tiada arahan amalan mengenai penyampaian secara elektronik yang berkuat kuasa, maka penyampaian secara kediri atau kepada peguam pihak tetap perlu dilaksanakan. Keputusan di dalam *Lim Kwee Fen* telah dirujuk pakai dalam kes *Rosli Almanzur*.

[14] Peruntukan A. 62 k. 6(1)(cc) telah diperkenalkan melalui Kaedah-Kaedah Mahkamah (Pindaan) 2020 (P.U.(A) 351/2020) yang berkuat kuasa pada 15 Disember 2020. Pembacaan A. 62 k. 6(1)(cc) tersebut menunjukkan terdapat dua bahagian kepada peruntukan itu. Pertamanya, mengenai penyampaian melalui komunikasi elektronik dan keduanya, penyampaian itu harus dilakukan mengikut apa-apa arahan amalan yang diterbitkan. Dalam erti yang lain, penyampaian melalui komunikasi emel harus mematuhi kehendak arahan amalan yang diterbitkan.

[15] Sebagai contoh, A. 63A Kaedah-Kaedah Mahkamah 2012 mengenai pemfailan secara elektronik dengan tertib dan teratur memperuntukkan tatacara pemfailan dokumen secara elektronik dan pemakaiannya dalam menentukan masa untuk penyampaian (A. 63A k. 10), pindaan dokumen yang difail secara elektronik (A. 63A, k. 12) dan pemakaian anggapan (A. 63A k. A14). Maka, apabila merujuk kepada A. 62 k. 6(1)(cc), mahkamah ini tidak boleh membuat andaian bahawa penyampaian secara emel semata-mata adalah mencukupi tanpa berpandukan apa-apa arahan amalan yang bakal memperincikan tatatertib dan peraturan penyampaian secara emel seperti digariskan dalam A. 63A.

[16] Pada pandangan mahkamah ini, adalah menjadi niat penggubal undang-undang supaya pemakaian peruntukan komunikasi elektronik adalah tertakluk kepada satu perincian pemakaian melalui arahan amalan. Jika tidak, tiada keperluan untuk memasukkan frasa "mengikut apa-apa arahan amalan yang diterbitkan untuk tujuan itu". Maka kesannya, mahkamah melihat bahawa selagi tiada arahan amalan yang diterbitkan, pemakaian peruntukan A. 62 k. 6(1)(cc) adalah tergantung dan tidak berkuat kuasa.

[17] Selain itu, adalah juga pandangan mahkamah ini bahawa perkataan "... mengikut apa-apa arahan amalan ..." adalah satu keperluan mandatori dan bukan hanya satu arahan atau "directory". Di dalam kes *R Rama Chandran v. Industrial Court Of Malaysia & Anor* [1997] 1 CLJ 147; [1997] 1 AMR 433; [1996] 1 MLRA 725; [1996] 1 MELR 71; [1997] 1 MLJ 145 HMP Edgar Joseph Jr mentafsirkan frasa "in accordance with any written law" sebagai tidak berlawanan atau menyalahi mana-mana undang-undang:

> Next, in my view, the words 'in accordance with any written law', are the equivalent of 'not repugnant to', 'not in conflict with' or 'not inconsistent with statute law'.

[18] Berpandukan pandangan itu, mahkamah ini berpendapat frasa "... mengikut apa-apa arahan amalan ..." atau "... in accordance with any practice direction ..." juga membawa maksud bahawa penyampaian secara elektronik itu tidak boleh berlawanan atau menyalahi apa-apa arahan amalan itu.

[19] Aturan 93 k. 3B, Kaedah-Kaedah Mahkamah 2012 pula memperuntukkan bahawa hanya Ketua Hakim Negara boleh mengeluarkan arahan amalan untuk tujuan lebih melancarkan pelaksanaan atau lebih memberi kesan kepada Kaedah-Kaedah Mahkamah 2012 atau demi keadilan, keselamatan awam, kepentingan awam dan sebab-sebab lain. Adalah fakta yang tidak boleh dinafikan bahawa arahan amalan berkaitan penyampaian elektronik masih belum diterbitkan. Maka, penyampaian secara elektronik belum lagi menjadi satu cara penyampaian yang berkuat kuasa. Seperti diputuskan di dalam kes *Lim Kwee Fen*:

> [14] In my view, the reliance on O. 62 r. 6(1)(cc) as a mode of service was a futile act. The appellants argued that 'email' was a form of electronic communication envisaged by O. 62 r. 6(1)(cc) and therefore the service by email on 6 January 2022 was valid. The argument was most unbecoming. This is because the argument is based solely on the first part of the para. (cc) which states, "by means of electronic communication" which I accept 'email' is one but completely ignores the second part which states, "in accordance with any practice direction issued for that purpose". Counsel could not say what the practice direction says because the practice direction has not been issued yet. It does not exist. In my view, without the practice direction, the mode of service under para. (cc) cannot be affected. A valid service can only be made in accordance with such practice direction and one must wait until that happens. In the meantime, there can be no valid service by way of email under para. (cc). In the circumstances, I had no hesitation in holding that the manner of service utilised by the appellants did not fall within the mode envisaged in O. 62 r. 6(1)(cc).

[20] Berbalik kepada rayuan ini, adalah jelas bahawa peguam plaintif telah mengguna pakai A. 62 k. 6(1)(cc) tanpa menghiraukan bahagian kedua peruntukan itu. Walaupun menurut peguam plaintif, peguam defendan kedua

telah membuat pengakuan penerimaan emel pada 8 April 2024 melalui perbualan telefon, namun pengakuan penerimaan itu bukanlah satu kaedah penerimaan yang diperuntukkan di bawah Kaedah-Kaedah Mahkamah 2012. Mahkamah ini berpendapat bahawa peguam plaintif tetap bertanggungjawab untuk mematuhi keperluan yang ditetapkan dalam Kaedah-Kaedah Mahkamah 2012. Aturan 55 k. 3 tidak mewajibkan penyerahan hanya notis rayuan termeterai disampaikan kepada responden di dalam satu rayuan. Dengan itu, hujahan plaintif bahawa serahan notis rayuan termeterai hanya boleh dilakukan selepas penerimaan salinan termeterai daripada Pejabat Pendaftaran Mahkamah Tinggi Melaka adalah tersasar dan tidak relevan (lihat keputusan Mahkamah Rayuan di dalam *Redang Paradise Vacation Sdn Bhd v. Yap Chuan Bin & Other Appeals* [2017] 10 CLJ 296; [2017] 5 MLJ 35; [2018] 2 MLRA 421).

[21] Mahkamah ini turut mengambil maklum keputusan Mahkamah Rayuan dalam kes *Tong Kim Soo v. Tirai Prospektif Sdn Bhd* [2020] 3 CLJ 353; [2019] MLJU 946; [2019] MLRAU 296 di mana mahkamah tidak harus terlalu bersedia untuk membatalkan rayuan hanya atas isu teknikal tanpa peluang diberikan kepada pihak-pihak untuk membetulkan ketidakpatuhan dan juga tanpa penilaian merit rayuan selaras dengan peruntukan A. 1A Kaedah-Kaedah Mahkamah 2012. Walaupun begitu, adalah menjadi prinsip undang-undang yang jelas dan mantap bahawa pematuhan kepada peruntukan had masa di bawah k. 55 adalah wajib (lihat kes *Abdul Hamid Mohd Amin v. Ramacon Corporation Sdn Bhd* [2016] 3 CLJ 111; [2015] MLRHU 1116).

[22] Mahkamah merujuk kepada keputusan Mahkamah Persekutuan dalam kes *Duli Yang Amat Mulia Tunku Ibrahim Ismail Ibni Sultan Iskandar Al-Haj v. Datuk Captain Hamzah Mohd Noor & Another Appeal* [2009] 4 CLJ 329; [2009] 4 MLJ 149; [2009] 1 MLRA 528 di mana telah diputuskan kata-kata "technical non-compliance" di dalam A. 1A, Kaedah-Kaedah Mahkamah 2012 hanya merujuk kepada peruntukan yang tidak bersifat asas atau wajib. Maka, bidang kuasa mahkamah di bawah A. 1A tidak hanya terhad kepada pertimbangan isu ketidakpatuhan teknikal, tetapi juga perlu mengambil kira keadilan kes tertakluk kepada sifat ketidakpatuhan itu:

> [47] It is now necessary to determine the meaning of the phrase "... technical non-compliance ..." in O. 1A RHC as it will assist in identifying the breaches contemplated by the rule. Useful guidance is provided by the meaning of the phrase "technical defect" considered in *Gangadhar Dandawate v. Premechand Kashyap* AIR [1958] MP 182 where AH Khan J said at p. 184:
>
> > It is not always easy to define what the expression 'technical defect' means. A technical defect in law is one which may come within the four corners of it, but it does not affect the merits of the case. It is a mistake which does not go to the core of the matter. Their Lordships of the Supreme Court in *Pratap Singh v. Shrikrishna Gupta*, AIR [1956] SC 140 (C), have observed:

A that the tendency of the Courts towards technicality is to be deprecated, that it is the substance that counts and must take precedence over mere form. Some rules are vital and go to the root of the matter: they cannot be broken; others are only directory and a breach of them can be overlooked provided there is substantial compliance with the rules read as whole and provided no prejudice
B ensues; and when the legislature does not itself state which is which, Judges must determine the matter, and, exercising a nice discrimination, sort out one class from the other along broad based, common sense lines. This principle was enunciated by Viscound Maugham in *Punjab Co-operative Bank Ltd Amritsar v. Income-tax Officer, Lahore*, AIR [1940] PC 230 (D).

C [48] **In the context of the Rules of the High Court 1980 the phrase "… technical non-compliance …" is thus a reference to non-compliance with a rule which is not fundamental or mandatory in nature.**

[49] The Malaysian Court Practice 2007 Desk Edition lists at p. 9, a failure
D to renew a writ for service as a breach of a fundamental kind. The answer to the first question also shows that O. 6 r. 7(2)(2A) RHC which deals with the service of a writ is mandatory. It follows that O. 1A RHC cannot be invoked to cure the failure to comply with the prerequisites O. 6 r. 7(2A) RHC.

[50] As I had mentioned in court, if O. 1A is sought to be invoked
E whenever a party fails to comply with any provision of the rules, then the whole of the Rules of the High Court 1980 would be rendered useless. For example, can failure to enter appearance or file defence within the specified period be considered as an irregularity? Of course it cannot be. A party who is late in filing the relevant papers must obtain an order from the court to extend the time, if such extension is required and is permitted
F by the Rules. Therefore, the answer to question two is in the negative.
(penekanan ditambah)

[23] Mahkamah Rayuan dalam kes *Chen Kong Theatres Sdn Bhd (In Liquidation) & Ors v. Lee Giok Tee & Anor* [2018] 8 CLJ 10; [2018] 6 MLJ
G 586; [2018] MLRAU 137 telah memutuskan bahawa kegagalan untuk menyerahkan notis rayuan mengikut had masa yang ditetapkan akan menyebabkan ketidakaturan dalam rayuan dan satu permohonan untuk melanjutkan masa wajib dikemukakan supaya mahkamah dapat mempertimbangkan merit pelanjutan masa tersebut:

H [13] The three appellants filed a notice of appeal on 15 December 2016. The appellants admit that the notice of appeal was not served on the liquidator. In fact, till to date, none has been served. Only the record of appeal was served on the liquidator and that was on 30 March 2017 while the last date for its service was on 17 February 2017. There are no applications to extend and/or abridge time for service of the notice of
I appeal or even the record of appeal.

[14] It is trite that any party who is 'directly affected by the appeal' within the meaning in r. 6 must be served the notice of appeal. Rule 6 is mandatory in its terms the failure of which renders the appeal incompetent. Although the Court of Appeal in *Majlis Perbandaran Kangar v. Sonati Development Corp. Sdn. Bhd.* [2007] 1 MLJ 133 following the earlier Court of Appeal decisions in *Soh Kehn Hian v. American International Assurance Co. Ltd.* [19961 1 MLJ 191 and *Gurbachan Singh v. Seagrott & Campbell (No. 2)* [1962] MLJ 370 held that an appeal which was not served at the time of appeal is not incompetent but irregular, and that it was open to the Court to deal with the irregularity in such manner and upon such terms as this Court 'shall think fit', it may only do so upon application by the appellants. In such applications, reasons must be offered. Since there are no such applications before us, despite the appellants being aware of the non-service of the notice of appeal, we are constrained to agree with the respondent and the Counsel acting for the liquidator that the appropriate order is to strike out the appeal.

[21] Given that there is no application before us to remedy that position, including one to extend time for service we cannot see how the present appeal can remain in the list as a competent appeal. We also note that the other two applications filed by the appellants do not attend to these concerns at all.

[24] Berpandukan perbincangan di atas, mahkamah mendapati bahawa peguam plaintif telah melanggar peruntukan A. 55 k. 3(4) apabila menyampaikan notis rayuan pada 25 April 2024, melebihi tempoh 14 hari dari tarikh pemfailan notis rayuan pada 5 April 2024 dan juga telah melanggar A. 55 k. 4(8) apabila menyerahkan rekod rayuan pada 16 Mei 2024, iaitu lebih daripada had satu bulan dari tarikh notis rayuan.

[25] Selanjutnya pihak plaintif telah gagal untuk memfailkan satu permohonan terlebih dahulu untuk melanjutkan masa penyampaian seperti yang ditetapkan dalam keputusan kes *Duli Yang Amat Mulia Tunku Ibrahim Ismail Ibni Sultan Iskandar Al-Haj; Ratnam v. Cumarasamy & Anor* [1964] CLJU 237; [1964] 1 LNS 237; [1965] 1 MLJ 228; *Gan Hay Chong v. Siow Kian Yuh & Anor* [1975] CLJU 42; [1975] 1 LNS 42; [1975] 2 MLJ 129; dan *Lee Guat Eng v. Tan Lian Kim* [1985] CLJU 26; [1985] 1 LNS 26; [1985] 2 MLJ 196.

[26] Maka, mahkamah mendapati bahawa plaintiff telah gagal melepaskan beban untuk membetulkan ketidakpatuhan terhadap peruntukan dan ketidakaturan penyampaian notis rayuan dan rekod rayuan melalui satu permohonan di hadapan mahkamah ini. Pada pendapat mahkamah, percubaan untuk memperbetulkan keadaan pada pendengaran rayuan ini adalah tidak wajar. Beban untuk menentukan sama ada rayuan ini difailkan mengikut kehendak Kaedah-Kaedah Mahkamah 2012 terletak pada plaintif sebagai perayu, dan bukan menjadi beban defendan kedua sebagai responden untuk memfailkan satu permohonan di mahkamah untuk membatalkan rayuan plaintif. Defendan kedua berhak untuk mengambil kesempatan ke

atas apa jua kelemahan teknikal dalam kes perayu dan niat untuk membangkitkan bantahan awal telah dimaklumkan kepada plaintif sebelum pendengaran rayuan. Dengan demikian, mahkamah menerima bantahan awal defendan kedua dan memutuskan bahawa bantahan ini adalah mencukupi untuk menolak rayuan ini.

Merit Rayuan

[27] Untuk melengkapkan penilaian terhadap merit rayuan, setelah mempertimbangan hujahan-hujahan, mahkamah mendapati plaintif telah gagal membuktikan satu kausa tindakan terhadap defendan kedua atas pertimbangan, antara lainnya:

(i) tidak ada keterangan yang menunjukkan bahawa defendan pertama telah diberikan kuasa atau izin untuk memasuki kontrak tersebut atas nama atau bagi pihak defendan kedua sebagai perbadanan induk;

(ii) tidak ada keterangan yang menunjukkan bahawa defendan kedua telah membuat apa-apa representasi atau tindakan yang menyebabkan plaintif mempercayai bahawa defendan pertama telah bertindak atas satu kuasa atau izin dari defendan kedua;

(iii) tidak ada keterangan yang menunjukkan bahawa plaintif pernah berurusan dengan defendan kedua bagi tujuan tender dan award kontrak;

(iv) mahkamah tidak mendapati bahawa Akta Persekutuan Pengakap-Pengakap Malaysia (Pemerbadanan) 1968 (Disemak 2016) dan Prosedur Organisasi dan Peraturan Persekutuan Pengakap Malaysia 2010 memperuntukkan bahawa defendan kedua bertanggungan secara bersama atau 'vicarious' terhadap kontrak yang dimasuki oleh Majlis Pengakap Negeri tanpa izin atau kuasa perbadanan; dan

(v) defendan kedua tidak pernah menjadi pihak kepada tender, award dan kontrak berkenaan.

Kesimpulan Dan Keputusan

[28] Mahkamah menerima bantahan awal pihak defendan kedua dan menolak rayuan plaintif atas pertimbangan bahawa tiada satu rayuan yang sah telah dibawa ke hadapan mahkamah ini. Di samping itu, mahkamah tidak mendapati terdapat merit atas isu-isu substantif yang menjadi inti rayuan ini. Kos sebanyak RM2,500 diperintahkan.